

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

_____ Д. ШМИГАЛЬ

«__» _____ 2024 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо надання органам місцевого самоврядування та сертифікованим
інженерам-землевпорядникам повноважень у сфері ведення
Державного земельного кадастру

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Абзац другий частини першої статті 53⁶ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу на державних кадастрових реєстраторів, а також інших публічних реєстраторів Державного земельного кадастру (якщо внесення або надання таких відомостей здійснюється такими реєстраторами) від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.».

2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 3-4, ст. 27):

1) частину другу статті 9 доповнити пунктом «а¹» такого змісту:

«а¹) державна реєстрація земельних ділянок відповідно до закону»;

2) частину другу статті 12 доповнити пунктом «а¹» такого змісту:

«а¹) державна реєстрація земельних ділянок відповідно до закону».

3. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) частину першу статті 26 доповнити пунктом «34²» такого змісту:

«34²) прийняття рішень щодо здійснення виконавчим органом сільської, селищної, міської ради повноважень з державної реєстрації земельних ділянок відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр»»;

2) пункт «б» частини першої статті 33 доповнити підпунктом 19 такого змісту:

«19) державна реєстрація земельних ділянок відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр»».

4. У статті 66¹ Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 36, ст.282) із наступними змінами):

частину другу доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) інформація про набуття чи припинення сертифікованим інженером-землевпорядником повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру.»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Відомості про зупинення дії чи анулювання (позбавлення) кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника, інформація про набуття чи припинення сертифікованим інженером-землевпорядником повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру вносяться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників у строк не пізніше ніж через три робочі дні після прийняття відповідного рішення про анулювання (позбавлення) чи зупинення дії кваліфікаційного сертифіката, або набуття чи припинення повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру.».

5. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 8, ст. 61 із наступними змінами):

1) статтю 5 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Програмне забезпечення Державного земельного кадастру має забезпечувати ведення Державного земельного кадастру виключно з використанням кваліфікованого електронного підпису.»;

2) у статті 6:

назву статті після слів «Державного земельного кадастру» доповнити словами «та суб'єкти, які здійснюють повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру»;

частину першу доповнити новим абзацом першим такого змісту:

«1. Формування державної політики у сфері Державного земельного кадастру забезпечуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин.».

У зв'язку з цим абзац перший вважати відповідно абзацом другим;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«4. Суб'єктами, які здійснюють повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру є публічні реєстратори Державного земельного кадастру, а саме:

уповноважені посадові особи виконавчих органів сільських, селищних та міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільські голови (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратори центрів надання адміністративних послуг, які набули повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону;

сертифіковані інженери-землевпорядники, які набули повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону;

державні кадастрові реєстратори.

5. Уповноважені посадові особи виконавчих органів сільських, селищних та міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільські голови (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратори центрів надання адміністративних послуг або сертифіковані інженери-землевпорядники набувають повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону у разі прийняття відповідною

радою (військовою чи військово-цивільною адміністрацією) або сертифікованим інженером-землевпорядником такого рішення.

Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільські голови (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), реалізують функцію державної реєстрації земельних ділянок через публічних реєстраторів Державного земельного кадастру відповідних рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій), центрів надання адміністративних послуг, кваліфікаційні вимоги до яких визначені частиною другою статті 9¹ цього Закону.

Сільські, селищні, міські ради (військові чи військово-цивільні адміністрації, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження) або сертифіковані інженери-землевпорядники після прийняття ними рішення про здійснення повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону зобов'язані:

протягом місяця забезпечити призначення публічних реєстраторів Державного земельного кадастру відповідних рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження) або сертифікованих інженерів-землевпорядників (для юридичних осіб, у складі яких працює за основним місцем роботи сертифікований інженер-землевпорядник);

протягом 10 календарних днів після призначення публічних реєстраторів Державного земельного кадастру відповідних рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження) або сертифікованих інженерів-землевпорядників (для юридичних осіб, у складі яких працює за основним місцем роботи сертифікований інженер-землевпорядник), а у випадку якщо сертифікований інженер-землевпорядник є фізичною особою-підприємцем – письмово поінформувати про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, шляхом подання заяви про надання доступу до Державного земельного кадастру відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру.

Уповноважені посадові особи виконавчих органів сільських, селищних та міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільські голови (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратори центрів надання адміністративних послуг або сертифіковані інженери-землевпорядники починають виконувати повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону через 30 календарних днів після інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин та отримання доступу

до Державного земельного кадастру відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру.

Уповноважені посадові особи виконавчих органів сільських, селищних та міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільські голови (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратори центрів надання адміністративних послуг або сертифіковані інженери-землевпорядники можуть припинити повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону у разі прийняття відповідною радою або сертифікованим інженером-землевпорядником такого рішення. Про прийняття такого рішення відповідна рада або сертифікований інженер-землевпорядник зобов'язані повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин у триденний строк до дня припинення відповідних повноважень.»;

3) у статті 7:

назву статті після слова «органів» доповнити словами «та суб'єктів»;

у частині другій:

абзац п'ятий після слів «сіл, селищ, міст» доповнити словами «, обмежень у використанні земель»;

після абзацу п'ятнадцятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«розгляд скарг на рішення, дії або бездіяльність публічних реєстраторів Державного земельного кадастру;

проведення моніторингу дій суб'єктів під час здійснення ними повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру відповідно до цього Закону та прийняття обов'язкових до виконання рішень, передбачених цим Законом;».

У зв'язку з цим абзац шістнадцятий вважати відповідно абзацом вісімнадцятим;

доповнити частинами третьою та четвертою такого змісту:

«3. До повноважень уповноважених посадових осіб виконавчих органів сільських, селищних та міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово

не здійснюють свої повноваження), сільських голів (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністраторів центрів надання адміністративних послуг, належать:

надання відомостей з Державного земельного кадастру;

державна реєстрація земельних ділянок, скасування такої реєстрації у визначених цим Законом випадках;

реєстрація заяв про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, надання таких відомостей;

перевірка відповідності поданих документів вимогам законів та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, документації із землеустрою та містобудівної документації;

ведення поземельних книг на земельні ділянки, внесення записів до них, забезпечення зберігання таких книг.

4. До повноважень сертифікованих інженерів-землевпорядників у сфері ведення Державного земельного кадастру належать:

надання відомостей з Державного земельного кадастру, яке здійснюється виключно у випадку для підтвердження внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру таким сертифікованим інженером-землевпорядником;

внесення до Державного земельного кадастру відомостей про землі, розташовані у межах державного кордону України, територій Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, районів, сіл, селищ, міст, обмеження у використанні земель;

здійснення державної реєстрації меліоративних мереж, складових частин меліоративних мереж;

здійснення державної реєстрації земельних ділянок, скасування такої реєстрації у визначених цим Законом випадках;

реєстрація заяв про внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

перевірка відповідності поданих документів вимогам законів та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, документації із землеустрою та містобудівної документації;

ведення поземельних книг на земельні ділянки, внесення записів до них, забезпечення зберігання таких книг;

здійснення виправлення помилок у відомостях Державного земельного кадастру.

Внесення відомостей до Державного земельного кадастру (у тому числі шляхом їх державної реєстрації), ведення поземельних книг, виправлення помилок у відомостях Державного земельного кадастру здійснюється сертифікованими інженерами-землевпорядниками виключно щодо об'єктів Державного земельного кадастру, розробниками документації із землеустрою щодо яких та відповідальними за якість робіт із землеустрою щодо яких вони є.»;

4) у статті 9 частину четверту доповнити новим абзацом такого змісту:

«здійснює за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру моніторинг дій інших суб'єктів під час здійснення ними повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру.»;

5) доповнити статтею 9¹ такого змісту:

«Стаття 9¹. Особливості набуття та здійснення повноважень публічними реєстраторами Державного земельного кадастру (крім державних кадастрових реєстраторів)

1. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру і надання таких відомостей відповідно до цього Закону може також здійснюватися сертифікованими інженерами-землевпорядниками, уповноваженими посадовими особами виконавчих органів місцевого самоврядування (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні органи місцевого самоврядування тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільськими головами (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністраторами центрів надання адміністративних послуг, що пройшли стажування у сфері земельних відносин за напрямом здійснення повноважень публічним реєстратором Державного земельного кадастру.

Сільська, селищна, міська рада (військова чи військово-цивільна адміністрація, у разі якщо відповідні сільські, селищні, міські ради тимчасово не здійснюють свої повноваження), сертифікований інженер-землевпорядник визначають можливість здійснення ними повноважень з внесення та надання відомостей з Державного земельного кадастру з урахуванням можливості організаційного та технічного забезпечення їх реалізації.

Стажування особи у сфері земельних відносин за напрямом здійснення повноважень публічним реєстратором Державного земельного кадастру, проводиться безоплатно державним кадастровим реєстратором строком не більше одного місяця. За результатами стажування особі державним кадастровим реєстратором видається відповідна довідка.

Стажування сертифікованого інженера-землевпорядника у сфері земельних відносин за напрямом здійснення повноважень публічним реєстратором Державного земельного кадастру, за його бажанням може проводитись також іншим сертифікованим інженером-землевпорядником, який здійснює безперервно протягом півроку повноваження публічного реєстратора Державного земельного кадастру. У такому разі стажування проводиться безоплатно строком не більше одного місяця, за результатами якого сертифікованим інженером-землевпорядником, яким проводилось стажування, видається відповідна довідка.

Стажування особи у сфері земельних відносин за напрямом здійснення повноважень публічним реєстратором Державного земельного кадастру, вважається завершеним, якщо довідка про результати такого стажування містить задовільну оцінку виконання завдань, передбачених типовим індивідуальним планом стажування у сфері земельних відносин.

Не потребує проходження стажування особа, яка перед призначенням на посаду у виконавчий орган місцевого самоврядування (військову чи військово-цивільну адміністрацію, у разі якщо відповідний орган місцевого самоврядування тимчасово не здійснює свої повноваження), сільського голови (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратора центру надання адміністративних послуг, працювала державним кадастровим реєстратором протягом останніх двох років, або сертифікований інженер-землевпорядник, який має досвід роботи на посаді державного кадастрового реєстратора не менше двох років поспіль.

Порядок проведення стажування за напрямом здійснення повноважень публічним реєстратором Державного земельного кадастру встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Публічним реєстратором Державного земельного кадастру може бути громадянин України, який має вищу землевпорядну або юридичну освіту, стаж землевпорядної або юридичної роботи не менш як два роки та пройшов стажування у сфері земельних відносин за напрямом здійснення повноважень публічним реєстратором Державного земельного кадастру (у разі, якщо особа не має досвіду роботи на посаді державного кадастрового реєстратора не менше двох років поспіль).

3. Публічний реєстратор Державного земельного кадастру має доступ до всіх відомостей Державного земельного кадастру, самостійно приймає рішення про внесення відомостей до нього, надання таких відомостей, про відмову у здійсненні таких дій.

4. Втручання будь-яких органів, посадових і службових осіб, громадян чи їх об'єднань у діяльність публічного реєстратора Державного земельного кадастру забороняється, крім випадків, встановлених цим Законом.

5. Інформація про публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, які здійснюють повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру, оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Інформація про набуття чи припинення повноважень публічного реєстратора Державного земельного кадастру сертифікованим інженером-землевпорядником зазначається також у відомостях Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників.»;

б) у статті 21:

у частині шістнадцятій слова «державному кадастровому реєстратору» замінити словами «до публічних реєстраторів Державного земельного кадастру»;

частину вісімнадцяту викласти у такій редакції:

«18. Заява про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, змін до таких відомостей, документація із землеустрою, документація з оцінки земель та інші документи, які відповідно до цього Закону є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, подаються до публічних реєстраторів Державного земельного кадастру в електронній формі технічними засобами електронних комунікацій. Визначення публічного реєстратора Державного земельного кадастру на розгляд таких документів та внесення відомостей до Державного земельного кадастру або надання мотивованої відмови у їх внесенні, здійснюється в день подання заяви за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру за принципом випадковості.

Застосування принципу випадковості при визначенні публічного реєстратора Державного земельного кадастру, уповноваженого на розгляд поданих документів, за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру не здійснюється у разі:

подання та розгляду таких документів сертифікованим інженером-землевпорядником, який здійснює повноваження публічного реєстратора Державного земельного кадастру і є розробником відповідної документації із землеустрою чи документації із оцінки земель;

наявності на території територіальної громади, в межах якої відповідно до поданих документів формується земельна ділянка, уповноважених посадових осіб виконавчих органів сільських, селищних, міських рад (військових чи військово-цивільних адміністрацій, у разі якщо відповідні органи місцевого самоврядування тимчасово не здійснюють свої повноваження), сільських голів (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністраторів центрів надання адміністративних послуг, які здійснюють повноваження публічних реєстраторів Державного земельного кадастру. У такому разі подані документи за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру надсилаються до таких публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, але у кількості, що не перевищує середньодобове навантаження на одного публічного реєстратора Державного земельного кадастру. У разі надходження більшої кількості поданих документів на відповідну територію, їх надлишок розподіляється за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру на державних кадастрових реєстраторів за принципом випадковості.»;

у частині дев'ятнадцятей слова «державному кадастровому реєстратору» замінити словами «до публічних реєстраторів Державного земельного кадастру»;

частину двадцяту виключити;

7) частину третю статті 23 викласти в такій редакції:

«3. Електронний документ подається до публічних реєстраторів Державного земельного кадастру разом із документацією, яка є підставою для такого внесення, у паперовій формі.

Перевірка відповідності наданого електронного документа наявним даним Державного земельного кадастру та встановленим вимогам до змісту, структури і технічних характеристик щодо розроблення такого документа здійснюється Державним кадастровим реєстратором, іншими публічними реєстраторами Державного земельного кадастру (у випадку здійснення ними повноважень з внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру), протягом строку, встановленого статтею 21 цього Закону для їх внесення.»;

8) у статті 24:

частину другу після слів «сфері земельних відносин» доповнити словами «, іншими публічними реєстраторами Державного земельного кадастру (у випадку здійснення ними відповідних повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру).»;

абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Для державної реєстрації земельної ділянки публічному реєстратору Державного земельного кадастру, який здійснює таку реєстрацію, подаються.»;

абзац перший частини п'ятої викласти в такій редакції:

«5. Публічний реєстратор Державного земельного кадастру, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви.»;

абзац восьмий частини шостої викласти в такій редакції:

«Державний кадастровий реєстратор, інші публічні реєстратори Державного земельного кадастру (у випадку здійснення ними повноважень з державної реєстрації земельних ділянок) зазначають вичерпний перелік підстав для відмови у державній реєстрації земельної ділянки.»;

у частині десятій:

абзац перший слова «який здійснює» замінити словами «іншими публічними реєстраторами Державного земельного кадастру, які здійснюють»;

абзац третій після слів «з вини заявника» доповнити словами «(виключно за рішенням державного кадастрового реєстратора)»;

після абзацу п'ятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«Скасування державної реєстрації земельної ділянки на підставі судового рішення про таке скасування, здійснюється тим суб'єктом, який здійснює повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру, яким приймалось відповідне рішення, що підлягає скасуванню.

У разі ухвалення судом рішення про скасування державної реєстрації земельної ділянки, яка здійснювалась уповноваженою посадовою особою виконавчого органу сільської, селищної та міської ради (військової чи військово-цивільної адміністрації, у разі якщо відповідна сільська, селищна, міська рада тимчасово не здійснює свої повноваження), сільським головою (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратором центру надання адміністративних послуг або сертифікованим інженером-землевпорядником, але якими на момент прийняття такого рішення суду не здійснюються повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру, державна реєстрація земельної ділянки скасовується державним кадастровим реєстратором.»;

у частині одинадцятій слова «, державний кадастровий реєстратор» замінити словами «цієї статті, відповідний публічний реєстратор Державного земельного кадастру»;

9) у статті 26:

в абзаці першому частини четвертої слова «до органу, який здійснює ведення» замінити словами «державному кадастровому реєстратору або сертифікованому інженеру-землевпоряднику, які здійснюють ведення такої»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Державний кадастровий реєстратор, обраний за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру за принципом випадковості, або сертифікований інженер-землевпорядник, які здійснюють ведення Поземельної книги, протягом чотирнадцяти робочих днів з дати реєстрації заяви вносять до Поземельної книги інформацію про зміну відомостей

про земельну ділянку або надають мотивовану відмову у внесенні таких відомостей.»;

10) в абзаці першому частини третьої статті 28 слова «який здійснює» замінити словами «або сертифікованому інженеру-землевпоряднику, які здійснюють»;

11) абзац перший частини третьої статті 28¹ після слів «Державному кадастровому реєстратору» доповнити словами «або сертифікованому інженеру-землевпоряднику, які здійснюють таку реєстрацію»;

12) у статті 29:

абзац перший частини другої після слів «у сфері земельних відносин» доповнити словами «, або сертифікованому інженеру-землевпоряднику, які здійснюють відповідні повноваження»;

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Відповідний Державний кадастровий реєстратор або сертифікований інженер-землевпорядник протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви перевіряють відповідність документів вимогам законодавства і за результатами перевірки вносять інформацію про межі відповідної частини земельної ділянки до Поземельної книги або надають заявнику письмову мотивовану відмову у такому внесенні.»;

13) у статті 32:

в абзаці другому частини першої слова «який здійснює» замінити словами «або сертифікованому інженеру-землевпоряднику, які здійснюють»;

у частині четвертій:

абзац перший після слів «Державним кадастровим реєстратором» доповнити словами «або сертифікованим інженером-землевпорядником»;

абзац другий після слів «Державний кадастровий реєстратор» доповнити словами «або сертифікований інженер-землевпорядник»;

14) у статті 37:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. У разі виявлення фізичною або юридичною особою у витязі, довідці з Державного земельного кадастру, викопіюванні з картографічних матеріалів Державного земельного кадастру технічної помилки (описка, друкарська, граматична, арифметична чи інша помилка), допущеної органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, або сертифікованим інженером-землевпорядником, який здійснює повноваження публічного реєстратора Державного земельного кадастру, заінтересована особа письмово повідомляє про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, або такого сертифікованого інженера-землевпорядника, які перевіряють відповідність відомостей Державного земельного кадастру інформації, що міститься в документах, які стали підставою для внесення цих відомостей. Якщо факт невідповідності підтверджено, орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, або відповідний сертифікований інженер-землевпорядник, який здійснює повноваження публічного реєстратора Державного земельного кадастру безоплатно виправляють допущену помилку в день надходження повідомлення та не пізніше наступного дня повідомляють про це заінтересованих осіб. Повідомлення про виявлення помилки може бути надіслано також в електронному вигляді з Державного аграрного реєстру через Єдиний портал адміністративних послуг, у тому числі через інтегровану з ним інформаційну систему центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.»;

частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі виявлення технічної помилки, допущеної у відомостях Державного земельного кадастру сертифікованим інженером-землевпорядником, яким були внесені такі відомості, зазначений сертифікований інженер-землевпорядник безоплатно виправляє допущену помилку та не пізніше наступного дня письмово повідомляє про це заінтересовану особу.»;

15) у статті 39:

у частині першій слова «державні кадастрові реєстратори» замінити словами «публічні реєстратори Державного земельного кадастру»;

у частині другій:

абзац перший слова «Державного кадастрового реєстратора» замінити словами «публічного реєстратора Державного земельного кадастру»;

абзац другий слова «Державного кадастрового реєстратора» замінити словами «публічного реєстратора Державного земельного кадастру»;

після абзацу третього доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює розгляд скарг на рішення, дії або бездіяльність територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, публічного реєстратора Державного земельного кадастру щодо державної реєстрації об'єктів Державного земельного кадастру, внесення відомостей до Державного земельного кадастру про його об'єкти.

Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює розгляд скарг на рішення, дії або бездіяльність публічного реєстратора Державного земельного кадастру (крім рішень, дій або бездіяльності щодо державної реєстрації об'єктів Державного земельного кадастру, внесення відомостей до Державного земельного кадастру про його об'єкти).»;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«4. Шкода, заподіяна уповноваженою посадовою особою виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (військової чи військово-цивільної адміністрації, у разі якщо відповідний орган місцевого самоврядування тимчасово не здійснює свої повноваження), сільським головою (у випадках, передбачених частиною третьою статті 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»), адміністратором центру надання адміністративних послуг фізичним чи юридичним особам під час виконання своїх обов'язків з державної реєстрації земельних ділянок, підлягає відшкодуванню за рахунок коштів місцевого бюджету у порядку, встановленому законом.

5. Шкода, заподіяна фізичним чи юридичним особам, їх майну, сертифікованим інженером-землевпорядником під час здійснення ним повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру, підлягає відшкодуванню таким сертифікованим інженером-землевпорядником у повному обсязі у порядку, встановленому законом.»;

16) доповнити статтею 39¹ такого змісту:

«Стаття 39¹. Здійснення контролю у сфері ведення Державного земельного кадастру

1. Контроль у сфері ведення Державного земельного кадастру здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин та його територіальними органами, у тому числі шляхом моніторингу дій у Державному земельному кадастрі з метою виявлення та запобігання порушень вимог цього Закону та порядку ведення

Державного земельного кадастру публічними реєстраторами Державного земельного кадастру.

За результатами моніторингу дій у Державному земельному кадастрі у разі виявлення порушень вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру публічними реєстраторами Державного земельного кадастру центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин та його територіальні органи проводять перевірки публічних реєстраторів Державного земельного кадастру.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин та його територіальні органи під час проведення перевірки публічних реєстраторів Державного земельного кадастру здійснюють:

розгляд заяв (звернень), документів поданих до публічних реєстраторів Державного земельного кадастру під час здійснення ними повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру;

розгляд рішень, дій, внесених записів до Державного земельного кадастру про його об'єкти публічними реєстраторами Державного земельного кадастру;

одержання в установленому законодавством порядку від органів державної влади, місцевого самоврядування, власників і користувачів, у тому числі орендарів, земельних ділянок документів, матеріалів та іншої інформації, необхідної для виконання покладених на них завдань;

внесення до суб'єктів, які здійснюють повноваження у сфері ведення Державного земельного кадастру клопотань щодо приведення у відповідність із законодавством прийнятих ними рішень у сфері ведення Державного земельного кадастру;

прийняття вмотивованих рішень про визнання рішення публічного реєстратора Державного земельного кадастру, прийнятим з порушенням вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру та скасування такого рішення;

складення актів перевірок дотримання вимог законодавства у сфері ведення Державного земельного кадастру.

2. Підставою для визнання рішення публічного реєстратора Державного земельного кадастру, прийнятим з порушенням вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру, є:

а) встановлення факту, що рішення про внесення відомостей до Державного земельного кадастру (у тому числі шляхом їх державної реєстрації або виправлення помилок) прийняте за наявності підстав для відмови у їх внесенні (у тому числі їх державної реєстрації або виправлення помилок), зокрема:

подання заявником документів, передбачених цим Законом, не в повному обсязі;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

знаходження в межах земельної ділянки, яку передбачається зареєструвати, іншої земельної ділянки або її частини;

із заявою звернулася неналежна особа;

заявлені відомості вже внесені до Державного земельного кадастру;

б) встановлення факту, що рішення про внесення відомостей до Державного земельного кадастру (у тому числі шляхом їх державної реєстрації або виправлення помилок) або про надання відомостей з Державного земельного кадастру прийняте з порушенням встановлених цим Законом строків;

в) встановлення факту, що рішення про внесення відомостей до Державного земельного кадастру (у тому числі шляхом їх державної реєстрації або виправлення помилок) прийняте без урахування вимог законодавства щодо особливостей регулювання земельних відносин під час дії воєнного стану;

г) встановлення факту, що рішення про відмову у внесенні відомостей до Державного земельного кадастру (у тому числі шляхом їх державної реєстрації або виправлення помилок) прийняте без наявних підстав для такої відмови.

Не можуть бути визнані прийнятими з порушенням цього Закону рішення, які містять технічні помилки (описки, друкарські, граматичні, арифметичні чи інші помилки), та не впливають на об'єктивність, достовірність та повноту внесених відомостей до Державного земельного кадастру про його об'єкти.

У разі якщо в результаті проведеної перевірки публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, виявлено прийняття такими публічними реєстраторами Державного земельного кадастру, рішень з порушенням законів, що має наслідком порушення прав та законних інтересів фізичних та/або юридичних осіб, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин та його територіальні органи, вживають заходів щодо невідкладного, а за наявності обґрунтованих причин – не пізніше трьох робочих днів, повідомлення про це правоохоронних органів для вжиття необхідних заходів, а також відповідних заінтересованих осіб. Таке повідомлення підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин або його територіального органу.

3. У разі виявлення порушень вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру публічними реєстраторами Державного земельного кадастру під час проведення моніторингу дій таких публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин може прийняти рішення про тимчасове блокування доступу публічного реєстратора Державного земельного кадастру, до Державного земельного кадастру на строк до одного місяця для здійснення перевірки виявлених фактів порушення.

У разі виявлення порушень вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру публічними реєстраторами Державного земельного кадастру під час проведення моніторингу дій таких публічних реєстраторів Державного земельного кадастру територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері

земельних відносин, такий територіальний орган в одноденний строк повідомляє про виявлене порушення центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює перевірку виявлених порушень у строк до одного місяця, за результатом якої складається акт перевірки дотримання вимог законодавства у сфері ведення Державного земельного кадастру з рекомендаціями щодо прийняття відповідного вмотивованого рішення.

У разі встановлення за результатами перевірки фактів порушень вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру публічними реєстраторами Державного земельного кадастру за результатами проведеного моніторингу дій таких публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин приймає вмотивоване рішення про:

1) анулювання доступу публічного реєстратора Державного земельного кадастру до Державного земельного кадастру;

2) вжиття заходів щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності державного кадастрового реєстратора;

3) скасування рішення публічного реєстратора Державного земельного кадастру, прийнятого з порушенням вимог цього Закону та порядку ведення Державного земельного кадастру, крім рішень про державну реєстрацію земельної ділянки, щодо якої зареєстровані речові права, а також про внесення до Державного земельного кадастру змін до таких відомостей, які скасовуються лише у судовому порядку.

Рішення публічного реєстратора Державного земельного кадастру, що не відповідає законодавству, порушує права, охоронювані законом інтереси фізичних чи юридичних осіб, держави чи територіальної громади може бути також скасоване відповідно до статті 39 цього Закону центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, або його територіальним органом за скаргами фізичних чи юридичних осіб, або на підставі судового рішення в порядку, встановленому Кодексом адміністративного судочинства України.

4. Адміністратор Державного земельного кадастру у день надходження рішень, передбачених абзацом першим та пунктом 1 частини третьої цієї статті, забезпечує їх виконання в одноденний строк.

Рішення, передбачені пунктами 2-3 частини третьої цієї статті, виконуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, протягом п'яти робочих днів з дня їх прийняття.

5. Інформація про прийнятті відповідно до частини третьої цієї статті рішення оприлюднюється на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин,

невідкладного, а за наявності обґрунтованих причин – не пізніше трьох робочих днів з дня їх прийняття.

6. Порядок здійснення контролю, проведення перевірок, моніторингу дій публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, критерії, за якими здійснюється моніторинг, критерії, за якими визначається ступінь відповідальності за відповідні порушення, допущені в сфері ведення Державного земельного кадастру, форма і порядок повідомлень про виявлені порушення заінтересованих осіб визначаються Кабінетом Міністрів України.»;

17) доповнити статтею 39² такого змісту:

«Стаття 39². Гарантії захисту прав заявників та третіх осіб у сфері ведення Державного земельного кадастру при здійсненні повноважень публічних реєстраторів Державного земельного кадастру сертифікованими інженерами-землевпорядниками

Сертифіковані інженери-землевпорядники, які здійснюють повноваження публічних реєстраторів Державного земельного кадастру, зобов'язані укласти договір страхування відповідальності перед заявниками та третіми особами за класом страхування 13, визначеним статтею 4 Закону України «Про страхування», за шкоду, що може бути заподіяна внаслідок професійних помилок або необережності, допущених при здійсненні повноважень публічних реєстраторів Державного земельного кадастру.

Порядок та умови такого страхування визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин, за погодженням з Національним банком України.

Страховим випадком є заподіяння заявнику та/або третій особі шкоди, що заподіяна внаслідок професійних помилок або необережності, допущених при здійсненні повноважень публічних реєстраторів Державного земельного кадастру.

Страхова сума за кожним договором страхування встановлюється за згодою сторін, але не може бути меншою за 1 тисячу розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня року, в якому укладається договір страхування.

Максимальний розмір страхового тарифу з розрахунку на один рік страхування становить за кожним договором страхування:

0,3 відсотка страхової суми, якщо договором страхування не передбачено встановлення безумовної франшизи;

0,1 відсотка страхової суми, якщо договором страхування передбачено встановлення безумовної франшизи.

Розмір безумовної франшизи визначається за згодою сторін у договорі страхування, але не може перевищувати 5 відсотків розміру страхової суми за кожним страховим випадком.

У разі настання страхового випадку страховик здійснює страхову виплату в розмірі заповіданої заявнику та/або третій особі майнової шкоди, визначеному судовим рішенням, що набрало законної сили, або письмовою вимогою (претензією) заявника та/або третьої особи, визнаною страхувальником та погодженою страховиком.

Страхова виплата здійснюється страховиком відповідно до договору страхування на підставі судового рішення, що набрало законної сили, або визнаної страхувальником та погодженої страховиком письмової вимоги (претензії) заявника та/або третьої особи.».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через десять днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**